

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 21ης Φεβρουαρίου 1995

Υπόθεση T-506/93

Andrew Macrae Moat
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Προαγωγή - Εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας - Διοικητική
ένσταση - Απουσία αιτιολογημένης απάντησεως - Προσφυγή ακυρώσεως -
Παραδεκτό - Αποκατάσταση της ζημίας»

Πλήρες κείμενο στην αγγλική γλώσσα II - 147

Αντικείμενο: Προσφυγή έχουσα ως αντικείμενο την ακύρωση διαφόρων αποφάσεων της Επιτροπής περί διορισμού και προαγωγής υπαλλήλων και αγωγή αποζημιώσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη ζημία που υπέστη, πρώτον, από το γεγονός ότι στις δύο διοικητικές ενστάσεις του δεν δόθηκε αιτιολογημένη απάντηση και, δεύτερον, από το γεγονός ότι δεν διορίστηκε ούτε προήχθη.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της απόφασης

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) είναι μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής, βαθμού Α 4, από το 1974. Ο προσφεύγων, κατόπιν αναγνώσεως του πίνακα των μεταβολών του ατομικού φακέλου του, του οποίου έμαθε την ύπαρξη τον Νοέμβριο 1992 και έλαβε αντίγραφο στις 8 Φεβρουαρίου 1993, υποπτεύεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τον φάκελό του, πρώτον, κατά τις ετήσιες διαδικασίες προαγωγών προς τον βαθμό Α 3 των χρήσεων 1991 και 1992 και, δεύτερον, όταν προέβη στην πλήρωση τριών θέσεων προϊσταμένων μονάδων, για τις οποίες ο προσφεύγων είχε υποβάλει την υποψηφιότητά του.

Με την πρώτη διοικητική ένσταση που υπέβαλε, ο προσφεύγων ζήτησε να περιληφθεί το όνομά του στον πίνακα των υπαλλήλων που θα έπρεπε να ληφθούν κυρίως υπόψη για προαγωγή στον βαθμό Α 3 για τη χρήση 1992, να ακυρωθούν οι αποφάσεις διορισμών στις τρεις θέσεις προϊσταμένων μονάδων και να αποζημιωθεί για τη ζημία που ισχυρίστηκε ότι είχε υποστεί. Στη συνέχεια ο προσφεύγων υπέβαλε δεύτερη ένσταση, ανάλογου περιεχομένου, η οποία αφορούσε τις προαγωγές στον βαθμό Α 3 για τη χρήση 1991. Τέλος, υπέβαλε τρίτη ένσταση κατά του ότι δεν είχε δοθεί αιτιολογημένη απάντηση στην πρώτη ένστασή του. Η Επιτροπή απάντησε μετά τη λήξη της προθεσμίας στην πρώτη ένσταση του προσφεύγοντος, ο οποίος στη συνέχεια της ζήτησε να του παράσχει φωτοαντίγραφα των εκθέσεων βαθμολογίας που η Επιτροπή ισχυριζόταν ότι είχε υποβάλει στην κρίση της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών (ΣΕΔ), καθώς και διάφορες διευκρινίσεις σχετικά με το πότε και ποιος είχε κάνει τα φωτοαντίγραφα και σχετικά με το πού τηρούνταν τα φωτοαντίγραφα αυτά. Ο προσφεύγων ζήτησε επίσης από την Επιτροπή να δικαιολογήσει, από την άποψη του άρθρου 26, τέταρτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ), το γεγονός ότι για ένα τμήμα του φακέλου του είχαν καταρτισθεί δύο αντίτυπα.

Επί της προσφυγής ακυρώσεως

Επί του παραδεκτού

Ως προς το αντικείμενο των ενστάσεων και της προσφυγής

Η διοικητική ένσταση δεν υπόκειται σε καμία προϋπόθεση ως προς τον τύπο και το περιεχόμενό της δεν πρέπει να ερμηνεύεται στενά, αλλ' αντίθετα με ευρύτητα

πνεύματος. Η ένσταση ανταποκρίνεται συνεπώς προς τις προϋποθέσεις του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, εφόσον η Επιτροπή δεν μπορούσε να περιοριστεί σε πλάνη ως προς τον ακριβή καθορισμό των αποφάσεων των οποίων αμφισβητούνταν το κύρος (σκέψεις 18 και 19).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 14 Μαρτίου 1989, 138/88, Del Amo Martinez κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 689· ΠΕΚ, 26 Σεπτεμβρίου 1990, T-139/89, Virgili-Schettini κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-535

Το αίτημα της προσφυγής συνίσταται στην ακύρωση των αποφάσεων προαγωγών, ενώ με τις ενστάσεις είχε ζητηθεί να περιληφθεί το όνομα του προσφεύγοντος στον πίνακα των ένδεκα υπαλλήλων που θα έπρεπε να ληφθούν κυρίως υπόψη για προαγωγή στον βαθμό Α 3 το 1992 και να ακυρωθούν όλοι οι πίνακες των υπαλλήλων που είχαν τα περισσότερα προσόντα για προαγωγή στον βαθμό Α 3 το 1991. Συνεπώς, ακόμη και αν καταβληθεί προσπάθεια ερμηνείας των ενστάσεων με ευρύτητα πνεύματος, τα αιτήματα των ενστάσεων διαφέρουν από τα αιτήματα που υποβλήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου, πράγμα που συνεπάγεται το απαράδεκτο αυτού του μέρους της προσφυγής (σκέψεις 21 και 22).

Παραπομπή: Προαναφερθείσα απόφαση Del Amo Martinez κατά Κοινοβουλίου· ΠΕΚ, 29 Μαρτίου 1990, T-57/89, Αλεξανδράκης κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-143

Η προσφυγή που βάλει κατά του πίνακα των υπαλλήλων που κρίνεται ότι έχουν τα περισσότερα προσόντα για προαγωγή δεν είναι παραδεκτή παρά μόνο εφόσον, πρώτον, δεν αποβλέπει στην ακύρωση ολόκληρου του πίνακα, αλλά μόνο στην ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος να περιληφθεί το όνομά του στον πίνακα αυτό, και, δεύτερον, αφορά προαγωγή εντός της ίδιας σταδιοδρομίας. Όσον αφορά τις προαγωγές εκτός συγκεκριμένης σταδιοδρομίας, ο πίνακας αυτός έχει τον χαρακτήρα προσωρινής πράξεως που δεν παράγει οριστικά αποτελέσματα, καθόσον η Επιτροπή δημοσιεύει προκηρύξεις κενών θέσεων, σχετικά με τις οποίες οι υπάλληλοι των οποίων το όνομα δεν έχει περιληφθεί στον πίνακα εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση (σκέψη 24).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 14 Φεβρουαρίου 1989, 346/87, Bossi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 303· ΠΕΚ, 5 Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Marcato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-735

Ως προς την απώλεια του δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής λόγω παρελεύσεως των προθεσμιών

Οι κανόνες σχετικά με τις προθεσμίες υποβολής ενστάσεως και ασκήσεως προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως και συνεπώς οι ενδεχομένως προβλεπόμενες εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις πρέπει να ερμηνεύονται στενά. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι ο προσφεύγων ανακαλύπτει μεταγενέστερα ένα προϋφιστάμενο στοιχείο ή ισχυρισμό που θα μπορούσε να έχει προβάλει δεν μπορεί καταρχήν να εξομοιωθεί (διότι τούτο θα αντέβαινε προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου) προς νέο περιστατικό που μπορεί να δικαιολογήσει την επανέναρξη των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής, δεδομένου μάλιστα ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι είχε καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να ανακαλύψει εντός των συνήθων προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής την κατά τους ισχυρισμούς του υφισταμένη διαδικαστική πλημμέλεια (σκέψεις 27 και 28).

Επί της ουσίας

Ως προς τον μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ

Η εξέταση των αιτήσεων προαγωγής ή μεταθέσεως, οι οποίες υποβάλλονται κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ, πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ρητά τη «συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς». Η υποχρέωση διεξαγωγής της συγκριτικής αυτής εξέτασεως αποτελεί ταυτόχρονα έκφραση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων και της αρχής των δικαιολογημένων προσδοκιών των υπαλλήλων ως προς τη σταδιοδρομία τους (σκέψη 37).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 12 Φεβρουαρίου 1992, Τ-52/90, Volger κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-121

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από τα φωτοαντίγραφα και τα πρακτικά των συνεδριάσεων της ΣΕΔ τα οποία προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει ότι η συγκεκριμένη έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος υποβλήθηκε στη ΣΕΔ, ότι η ΣΕΔ εξέτασε τα προσόντα του και ότι τα φωτοαντίγραφα που προσκόμισε η καθής είναι ακριβή αντίγραφα των πρωτοτύπων, τα οποία περιλαμβάνονται στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος. Δεδομένου ότι το πρωτότυπο του ατομικού φακέλου του προσφεύγοντος βρίσκεται στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου λόγω του ότι ο προσφεύγων έχει ασκήσει και άλλη προσφυγή, δεν μπορεί να καταλογιστεί

στην καθής το γεγονός ότι υπέβαλε στη ΣΕΔ φωτοαντίγραφο, και όχι το πρωτότυπο, της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος (σκέψεις 40 έως 42).

Επί της αγωγής αποζημιώσεως

Δεδομένου ότι η Επιτροπή προσφέρθηκε να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση για το σύνολο των εξόδων που οφείλονταν άμεσα στην προετοιμασία και την άσκηση της προσφυγής και στην εξέταση του υπομνήματος αντικρούσεως, εφόσον ο προσφεύγων παραιτούταν της προσφυγής του, ο προσφεύγων δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι δεν δόθηκε αιτιολογημένη απάντηση στις διοικητικές ενστάσεις του του προκάλεσε ζημία και πρέπει να αναλάβει τις συνέπειες της αποφάσεώς του να συνεχίσει τη δίκη, αποφάσεως που έλαβε αφού προηγουμένως είχε πληροφορηθεί την άποψη της Επιτροπής επί των αιτιάσεών του (σκέψη 48).

Δεδομένου ότι η αγωγή αποζημιώσεως για τη ζημία που ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι υπέστη λόγω του ότι ούτε προήχθη ούτε διορίστηκε έχει άμεση σχέση προς την προσφυγή ακυρώσεως, το απαράδεκτο της προσφυγής συνεπάγεται το απαράδεκτο της αγωγής (σκέψεις 49 και 50).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 9 Φεβρουαρίου 1994, T-3/92, Latham κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1994, σ. II-83

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.